brede sig, saa at Spørgsmaalet, „Kristus eller Halvmaanen", staar nu og raaber sit alvorlige Ord til Kristenheden, mindende om de mange Aar af Forsømmelse.

1871 skrev David Livingstone: „Gid Himlens rigeste Velsignelse maa stige ned over enhver Amerikaner, Englænder eller Tysker, som vil hjælpe til at hele Verdens aabne Saar." Hele sit Liv satte denne Mand ind for Afrika og døde, knælende i Bøn for det. Og nu vil vi stille et Spørgsmaal, ikke til andre, men til os selv: Har vi, vi danske kristne i Amerika, faaet Del i denne Velsignelse, som Livingstone talte om? Skotland, England og Tyskland har forsøgt i Afrika og driver endnu Arbejde der. Finland og Sverrig har kostet uhyre paa Afrika i Form af Menneskeliv og Penge. Norge driver Mission baade i Sydafrika og paa Madagaskar. Herren har ogsaa velsignet hvert enkelt Forsøg, der er som Lysglimt i den mørke Nat. Men Danmark? Ja, endelig i 1911 stiftedes Dansk forenet Sudan Mission, som tegner til at blive en velsignet Gerning. Her fra Amerika drives ogsaa Mission ved de amerikanske Selskaber. Nordmændene og Svenskerne har Mission i Afrika; men vi Danske — vi har endnu denne Gerning ventende paa os og følgelig ogsaa Velsignelsen. Intet selvstændigt dansk-amerikansk Arbejde drives i Afrika. „Libanon", den danske Hedningemissionsforening, understøtter danske viet en af D. F. S. M.'s Missionærer og gennem private Folk ydes en Del Støtte; men det er kun som Draaber i Havet.

Men ikke danske Kristne kan vækkes til saa megen Kærlighed til Afrika, at Fremtiden bliver anderledes? Vi siger Herren Tak for, hvad vi faar Lov til at udrette i Japan og blandt Indianerne, men det er et afgørende Øjeblik for Afrika, og hverken Japan- eller Indianer-Missionen vilde lide under, om vi ogsaa begyndte i Afrika. Det at begynde der, vilde bare opflamme Missionskærligheden endnu mere til de Missioner, som vi allerede er interesseret i. Er det ikke saadan, at vi bliver velsignet af Gud, efter som vi stiller os selv, vore Evner og Midler i hans Tjeneste og udrustter de af ham givne Anledninger? Det har altid været en Lov i Guds Rige. De derimod, som holder tilbage, gaar Glip af Velsignelsen. Nu vil nogen sige, at vi ikke maa drive Hedenmission paa Indremissionens Bekostning. Men mon det ikke er en Slags Maade at komme fra det paa, for hvor i Historien findes det at være sket? I sundt Kristenliv maa disse to følges ad, og det danske Folk har uden Tvivl nydt store Velsignelser for sin Efterladenheds Skyld. Lad os ikke følge i vore Fædres Spor. Har du faaet Livet i Gud — for kun den Slags Folk kan drive Mission — saa bøj dine Knæ og bed Herren gøre dig villig til at ofre baade Tid, Bøn, Midler og maaske dig selv for Afrikas Frelse.

„Sudan", Organ for D. F. S. M., er et Blad, som udkommer i Aalborg en Gang om Maaneden. Det giver en fortrinlig Oversigt over dansk Mission i Afrika. Er du interesseret i det, saa bestil det hos J. P. Jensen, Box 153, Albert Lea, Minn. Om „Libanon" kan du faa Oplysning hos Foreningens Sekretær, Mis Anna Jensen, Elk Horn, Iowa.

Desuden vil jeg minde dig om at bede for de fire dansk-amerikanske Missionærer, som arbejder derude i dansk Tjeneste. De to første, Past. Alfred Thompson og Hustru er begge her fra Amerika og er kendt af flere. Lægemissionær Mogens Uhrenholt er velkendt i flere danske Menigheder, som han besøgte, før han rejste ud. Hans Hustru Eline, som engang var Lærerinde paa Brorson Højskole ved Kennare, N. Dak., har vist ogsaa mange Venner her. Kom disse fire i Hu, at Herren maa faa Lov til at bruge dem.

Naar du nu har læst og tænkt over disse Linier, saa vend dig i stille Bøn til Gud med ærligt Sind om at lære hans Villie, og du skal faa Svar. Om der bliver mange af den Slags Bedere for Afrika iblandt os, saa skal vi snart erfare, at Hjerterne for Landet aabnes, og vi indtager vor Plads i Rækkerne blandt dem, som forsøger at redde de Sjæle, som vakler hen for at dræbes, men som vor Frelser har Ret til. Vi faar Andel i at plante Korset der, hvor Hedenskabets Mørke og Halvmaanen er.

John M. Jensen.

Anm. til ovenstaaende. Det er langt fra os at ville slaa koldt Vand paa Iveren for Sudan-Missionen. Vort Samfund støtter jo denne Mission bl. a. ved at give Elever for den Adgang til vor Skole paa lige Vilkaar med vore egne Studenter. Men to Ting maa ikke glemmes: 1) Vi og ingen anden bærer Ansvar for vor Mission i Japan, og 2) denne Mission trænger til langt større Kræfter, end der hidtil har været helliget den. Vi mener ikke, at Gud har større Velbehag i den ene af disse Missioner end i den anden. Men vi venter ikke, at Sudan-Missionsselskabet skænker vor Missionsarbejde i Japan stor Specielinteresse eller store Ofre. I lige Maade kan Sudan-Missionens Venner ikke vente, at vi som Samfund skal skænke denne Mission samme Interesse, som vi skænker dem, vi har paataget os Ansvar for. Der er Styrke i at samle Kræfterne i Stedet for at sprede dem. Gud velsigne Sudan-Missionen, som andre Hedningemissioner, til mange Menneskers Frelse. Det skal glæde os at se den gaa frem saa vel som vore egne Missioner. Red.

En modig Mand.*)

(Sluttet.)

Naar nu det nye Blad, saaledes som T. har tænkt sig det, ikke alene skal tale til og tiltale Offentligheden, men ogsaa tale for Offentligheden, saa ligger det jo i Sagen selv, at Indhold og Inddeling skal afpasses efter alle Slags Mennesker og alle Aldre — afpasses efter alle Anskuelser og Meninger mellem og Jord og om Himmel og Jord.

Der skal for det første være en Afdeling, der skal have til Overskrift: „For Børn". Nu er der dem, som mener, at det er fuldt saa vanskeligt at tale og skrive for Børn som for voksne, vanskeligt at tale med Forstaaelse er godt barnligt Sprog. Her gør man vel bedst i at tage „A B Cen" for at faa Øvelsen i det barnlige Sprog. T. har flidt Titelbladet af sin, men det bæres ham for, at Titelen er „Ny A B C". Det kunde synes at være noget ganske underordnet med Titelen. Men dersom „Ny A B C" ikke er af altfor gammel Dato, saa siger Titlen jo de — eller burde — at vi har en A B C, der er „up to date", og det er jo det, det nye Blad vil være i et og alt. Men Titlen siger da ogsaa, at nye „A B C" har afløst en gammel, der vel sagtens har været befunden forældet og ubrugelig. Følgerigtigt maa der have — man kan godt sige, for Sagen er betydningsfuld — fremstaaet Mænd, der i høj Grad har haft den Evne at kunne indse, at den gamle A B C var noget jammerligt Makværk. Følgelig har Samfundet straks overdraget saadanne indsigtsfulde Mænd at udarbejde en ny A B C. Men da saadanne Genier jo næsten altid er meget beskedne og tilbageholdne, saa skulde man synes, at ethvert Samfund trænger til at blive ansporet og opmuntret til bestandig at være paa Udkig og Jagt efter saadanne evnerige Mænd, saa deres Evner ikke skal spildes, men blive udnyttede til Samfundets Gavn, ligesaa da den Slags Fugle jo alligevel er meget sjældne.

Nu er T. jo ikke Sprogmand, men synes, at Begyndelsen af den A B C, han læser, er god. Den begynder med Ord som Ko, Kat, Mus, Hus, Ord, hvilke Børn forstaar og kan udtale. Men længere hen forekommer Ord og Sætninger som: Soldaterhær, Høsten fnyser og fnøfter, Generalen, Trompeten klingrer, og Trommer slaar, og Fanen lystig mod Vinden slaar, Matrostrøjen, Prinsessen, naturligvis, Kampvier, Rendestenen, begribeligt, o. s. v. Men det er nu ubegribeligt, at saadanne Ord er for Smaabørn. Men T. maa aldrig glemme, at han er ikke Sprogmand. Et Ord som „Mavepine", kan muligt nok gøres begribeligt for et Barn. Ord derimod som Sejlskib og Dampskib er vel nok medtaget for Børn, der bor nær Søen, andre Børns Forestillingsevne vil næppe fange dem. Eller kan hænde, det er saaledes med Sproget, at naar Barnet har lært de letteste og sværeste Ord i Sproget, saa kommer de mellemliggende af sig selv. Kan hænde, at det saa har været bestemmende for Forfatteren.

Men her er en anden Ting, T. er klar over, og det er, at vi vil ikke bruge de gotiske Bogstaver i Afdelingen „For Børn". Det siger T. i den Overbevisning at have Offentligheden og da ogsaa det store Flertal af Samfundet med sig. Den Overbevisning blev T. overbevist om ved et Møde, hvor en Mand dristede sig til at mene, at „Børnebladet" burde trykkes dels med gotiske og dels med latinske Bogstaver. Stykkels Mand gav som Grund, at der var Bedstemødre, der gerne vilde læse Børnebladet og ogsaa gerne vilde læse det for Smaabørnene, men ved at trykke Bladet udelukkende med latinske Bogstaver afskar man dem fra den Glæde og Hjælp. Det var jo noget enfoldigt sagt, men alligevel efter Sagens Stilling noget modigt.

Men nu kommer en anden modig Mand frem og kalder en Tale med Myndighed, der samler sig i dette: „Vi udgiver ikke Børneblade for Bedstemødre", og dermed Punktum. Fra anden Side spørger man om det da ikke paa forskellig Maade vilde være af Værdi, om Børnene lærte de gotiske eller som man ogsaa kalder den de danske Bogstaver. Man spørger, om Børn da er saadanne Ignoranter og Svæklinge, at de ikke kan lære to Slags Bogstaver. Man spørger os, om vi er dumme nok til at lade enhver Hjælp til Bevarelse af dansk Sprog og Litteratur slippe os ud af Hænderne? Vi, der følger med Tiden, nedlader os ikke til at svare paa slige — Spørgsmaal, men siger bare: hvad Mening er der i at „pine Børnene med disse gamle, underlige, fuirklede Bogstaver?

Men Offentligheden mener, vi maa have noget Engelsk i Børnenes Afdeling. Men i dette Sprog er T. heller ikke ret stiv, men der er nok nogen saa velvillig at love Støtte, og saadanne vil T. gerne paa Forhaand takke og sige: frisk Mod Kammerat," let nou and me try", hvad vi kan præstere for Offentligheden af Engelsk. Kunde vi saa være saa heldige at faa fat i noget Stof, der passede for Børn, især hvis det var noget, der var „Continuet", saa bliver den Afdeling nok overkommelig for os. Smaa Historier, naturligvis, ogsaa smaa Røverhistorier vil være velkomne til denne Afdeling. Men de sidst nævnte skal bruges med Varsomhed. Det blev nemlig fortalt T. „at en vis Hr. Pastor forledent Aar ved en Juletræfest, ikke brugte den Julehistorie, der staar i Begyndelsen af Lucas Ev., men en Røverhistorie med det Resultat, at nogle af Børnene blev saa bange, at de næsten ikke turde gaa hjem. Maaske Pastoren glemte den passende Slutning: Men I skal ikke være bange, for det hele er Løgn".

Et godt Udvalg af Børnesange vil Bladet ogsaa Tid efter anden bringe. f. Eks. „Fra Tyskland, Udvælg en Flok Spillemænd" og „Vandeben, godt du gror" og, ikke at forglemme, den gamle og dog altid nye „Den Gang jeg drog af Sted" Af en noget mere kristelig Art, særlig passende for Børn, kunde man f. Eks. vælge saadanne som „Jeg vil gerne dø" fa' Willie" og „Synder, o Synder, hvor ifer du hen."

Saa kommer vi til de unges Afdeling. Den bliver næppe vanskelig at redigere, da vor Tids Ungdom som Regel — der er naturligvis Undtagelser — ikke stiller ret store Fordringer, som en Ungdom der er vel opdragen bekjeden, nøjsom taknemlig osv. Men den trænger alligevel til at blive advaret mod slet Selskab og paamindet om at holde sig til Kirken. Paa den anden Side trænger den ogsaa til at advares imod at henfalde til gammeldags, mørke pietistiske Grublerier og Anskuelser angaaende vor Herre og Religionen. Saa maa Ungdommen ogsaa opmuntres til at synge vore gode gamle danske fornøjelige Sange.

T. har alt forskaffet sig Sangsamling. Her er en af dem: „Min Fader var saa rig en Mand, han gav mig en Gaard." Den handler jo helt igennem om Høsten, Koen, Faaret, Grisen, Anden osv. Koret især er fornøjeligt, maaske lidt vanskeligt at synge, men kan de unge ikke ta' den, saa er der nok nogen af de gamle, der kan.

Vanskeligst bliver det naturligvis bestandig at finde „noget at samle Ungdommen om; thi den kan jo til Tider være noget overfladisk og flygtigt, følgelig skifter Interesserne Men vi maa ikke slippe den og ikke forglemme, at vi i en vis Forstand er de ledende og derfor har Ansvaret for dens aandelige Opdragelse. Vi maa bestræbe os paa at aabne dens Øjne for alt, der er stort og godt i vort Menneskeliv. Vi maa ikke blive trætte af at kalde til Samling. Spørger man om, hvad? Ja der er jo saa mangt og meget. Der er allerførst det, forstaar sig, vor Herres Gerning. Saa har vi Aandsbaarne Mænd iblandt os, lad dem faa Anledning til at tale ved Folkefester. Nordisk Mythologi f. Eks. er noget, den danske, amerikanske Ungdom trænger haardt til at høre noget om, og den i sin Almindelighed alle Betingelser for at faa et godt Udbytte af. Vi ældre maa hjælpe Ungdommen til at vælge. Vi kan f. Eks. hjælpe dem til at opføre gode Diletantforestillinger. Vi har Kræfterne i de unge, men vi bærer Ansvaret for, om de ikke bliver udviklede og udnyttede til Menighedens Trivsel. Ja, vi har uden Tvivl flere Dilettanter og Dramatikere iblandt os, end vi aner. „Basket socials", „Apron socials" og lignende er sikkert ogsaa noget, der kan samle en opvakt og glad Ungdom. Og foruden det, at det sociale Element og andre Elementer i de unge ved saadanne Sammenkomster kommer til sin Ret, saa har det ogsaa, en forunderlig dragende Magt paa dem, der staar udenfor, og lad os dog aldrig tabe dem af Sigte, men faa dem ind iblandt os. Her erinder T. en halstarrig, der engang nægtede at indlede en saadan „basket social" med Bøn. Man forlangte ikke, at han skulde blive der under hele Affæren, men blot indlede denne „kristelige Sammenkomst"(?) paa en kristelig Maade. De unge kunde saa nok selv slutte, men han nægtede, som sagt, at indlede; var det ikke stygt, sagt af en Præst.

Naa, det er jo saa de mere alvorlige Ting, her er Tale om. Men vi ved, at de unge vil more sig, have nogen Fornøjelse, og det trænger de ogsaa til. Det menneskelige hos dem vil blive forkvablet hos dem, især dersom vi giver dem religiøs Spændetrøje paa. Nej, lad os dog lade dem bevæge sig frit, saa skal vi nok finde ud, at de har store Muligheder i sig, og disse Spirer til Muligheder skal der tages paa med en følsom og nænsom Haand. Og det sker ikke alene i Alvor men ogsaa i Gammen. Derfor maa vi ikke lægge de unge Hindringer i Vejen for nu og da, efter som de kan magte det og føler Trang til det, at slutte deres Sammenkomster med f. Eks. en Svingom. „Alle" kristne Mennesker „er vel enige om, at Dans i og for sig" er ikke Synd, og vi kan ogsaa dristig føje til, at der er Udvikling i det. Og her vil det nye Blad naturligvis gerne gaa Bud for de unge. Man har nok hørt, at Dans skulde i høj Grad være et Udtryk for Letsindighed og være vel skikket til at skabe Hovmod, ukyske Lyster og Begæringer o. s. v. Men vi bedømmer os ikke med slige ivrende Udtryk. Vor Opgave er at fremme det almindelige kristelige. Vi skelner derfor heller ikke mellem privat Dans og offentlig Dans. Det var da ikke godt andet, end at det var kristelig Dans altsammen. Hedensk Dans er det i hvert Fald ikke. Thi de hedenske Danse udføres jo altid af hvert Køn for sig.

Her kan Bladet altsaa gøre en stor Gerning med at tillyse og opmuntre til saadanne Sammenkomster. Her kan ogsaa med det samme gives en Form for saadanne Kundgørelser: „Den danske Ungdomsforening i N. N. afholder „Basket Social" Søndag Aften, derefter vil der blive givet Anledning til en Svingom efter Knarkmans Orkester." Eller: „Søndag Aften holder gurus Kandidatus, eller Kandidatus Filosoficus Foredrag i N. N. Ungdomsforening, derefter Dans til Kl. 3." Der er dem, som mener at kristne Mennesker for Kirkens Skyld ikke bør holde Dans Søndag, men Lørdag Aften. T. mener, at netop for Kirkens Skyld bør der ikke holdes Dans Lørdag Aften, thi enten gaar de unge saa ikke i Kirke om Søndagen, eller ogsaa de sidder og drømmer om Nattens Forestillelser og Oplevelser. Herfra bør maaske dog undtages Maskeradeballer, ikke fordi det vilde være imod Bladets Aand at lade de unge have den Fornøjelse en Søndag Aften, men fordi det er endnu ikke almindelig anerkendt af Offentligheden, m. a. O, vi er ikke nigtig kommen saa langt i Udviklingen endnu.

O, en lovende Ungdom, hvad betyder det ikke! Derfor er Spørgsmaalet om at gøre noget for de unge værd at drøfte. Her er nu bare peget paa et Par Midler, der har været forsøgt og forsøges fremdeles. Vi har ikke talt om Arbejde og Lidelser, der er forbunden dermed.

„Men Elias sagde: „Raaber højere."

Titus.

*) Vi maa her ved T.s Slutningsartikel under denne Overskrift til Forstaaelse bemærke, at det hele er Kritik under Satirens Form. Rimeligvis vil nogle, der kender lokale Forhold, der sigtes til, kunne drage større Nytte af det end mange andre, særlig da hvad „en modig Mand" angaar. Red.

Boganmeldelse.

Jeremias.

Det er vist første Gang, at jeg har givet mig af med at skrive en selvbestaltet Anmeldelse af en Bog. Men da jeg har set Anmeldelse af Bogen med overnævnte Titel enkelte Gang i andre danske Blade, følte jeg Lyst til at sige min Mening om Bogen, som jeg købte fra Blair for en Tid siden.

Den er skreven af en Præst, Knud Gjørup, som i nogle Aar arbejdede i „den danske Kirke", her i Landet, og som nu er i Danmark og har Kald der. Meget forskellige er de Udtalelser, jeg har set om Bogen.

Lad mig da sige først, at det er en Fornøjelse at se den Maade, Forfatteren behandler det danske Sprog paa. Det er virkelig en Glæde at se. Ligeledes ser man og anerkender Forfatterens Dygtighed som saadan. Den er aldeles utvivlsom, og jeg vilde ønske, han havde benyttet den til en anden Opgave. — Der er Dele i denne Bog, som er fortrinligt fremstillet. For Eksempel alt, hvad der er skrevet om Semaja, om hans „Inde Syn", saa bundfalsk i Grunden, og om det fordærvede og bedragne Folks Lyst til, at se paa Sagen, som Semaja fremstiller den, midt i al Elendigheden, saa nær ved Guds Vredes Doms Udførelse. Men saa er vist ogsaa nok sagt alt det gode, som kan siges om Bogen.

Naturligvis maatte enhver forlyste sig paa en saadan Opgave. At fremstille en Skikkelse som Jeremias, en af de vældigste i Guds Rige paa Jord, i et Drama, et Skuespil, hvem kunde prøve at gøre det uden at forringe ham, forvrøble ham og drage Skriftens herlige Jeremias-Skikkelse ned paa et Stade, som er saa aldeles ude af Samklang med ethvert ret Begreb om Profeten. Af Bogens Hovedskikkelser synes jeg absolut, at Jeremias er bleven den ubetydeligste. En svag, gammel som skal frelses fra Døden ved forskellige Intriger, og som sover i sin Svaghed, medens Kabalerne foregav omkring ham, og Jerusalems Doms Time nærmer sig med stærke Skridt. Og saa at en Jeremias skal spille en vis Rolle i Mirjams og Gedaljas Kærligheds Forhold — paa forskellig Maade, det er alligevel usmageligt.

Enkelte Steder er der gjort Forsøg paa at faa Jeremias til at sige noget kraftigt og optrædt myndigt, men hvad er det dog, naar man har Bibelens Beretning om Profetens Tale og Optræden over for det fordærvede Folk i frisk Minde? Det har kun befæstet den Opfattelse, at man endelig ikke skal forsøge at fremstille Bibelens store Skikkelser i anden Belysning end Skriftens; thi det kommer man altid gnkeligt fra.

Forfatteren har her kun bekræftet denne Regel. — Hvorfor Ebed, den athiopiske Kammerjvend hos Kong Zedekias, nu skal være lille, halt skrutrygget og sindssvag er da vanskelig at fatte. — Det har dog mindre at betyde. Shallum, Profetinden Huldas Mand, synes mig er fremstillet paa en lidt for flad Maade. Hvorfor skal han mon fremstilles som staaende under sin Hustrus Tøffel, og være til Grin for Folket? Derimod er Gedalja, saavel som Kong Zedekias' Fætter, Ismael, fremstillet ganske anderledes sand og naturtro, hver for sig, saa grundforskellige som de var. Alt i alt synes jeg, at det er aldeles forfejlet at prøve paa at dramatisere Skriftens store Skikkelser og Begivenheder. Det er kun at drage det hellige og ophøjede ned. Andet kan det aldrig blive. Men det er maaske en gammeldags Synsmaade.

Oakland, Cal., Marts 1917.

O. R. Olsen.

Ægte Komfort, hvis De forlanger og erholder

Mayer

Martha Washington Komfort Sko

Bevar Dem for Efterligning

Se efter Handelsmærket paa Saalen.

F. Mayer Boot & Shoe Co., Milwaukee, Wis.

MILWAUKEE Mayer CUSTOM MADE HONORBILT

37 forskjellige Former

Lutherbilleder.

Fine Fotogravurer efter Lucas Cranachs berømte Maleri af Dr. Martin Luther. Størrelse 17X22 Tommer.

Pris 50 Cents.

Lad et af disse Billeder finde Plads i ethvert luthersk kristeligt Hjem nu i Reformations-Festaaret.

Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebr.

Luthers christelige Betragtninger

Denne fortrinlige gamle Andagts- og Opbyggelsesbog med Læsestykker til hver Dag i Aaret udvalgte af Luthers samlede Skrifter, og som nu foreligger i nyt og særdeles tiltalende Udstyr, bør nu i Reformations-Festaaret finde Indgang i ethvert luthersk kristeligt Hjem, hvor den ikke allerede findes. Prisen er sat forholdsvis meget lavt, — nemlig til $1.00. Partipris opgives paa Forlangende til Kolportører og Forhandlere.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,
Blair, Nebr.

The Academy for Princes

A Book on Christian Education.

By Rev. O. M. Norlie.

(of The United Norw. Luth. Church)

A PRACTICAL TREATMENT OF A TIMELY SUBJECT

Should be read and thought over not only by every Lutheran Pastor and educator but in every Lutheran home.

240 Pages. Illustrated. Cloth.

Price $1.00.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,
Blair, Nebr.

Nye Bøger.

P. Lauritsen: **Vilhelm Birkedal.** 12. Hæfte i Serien „Danske Mænd" ..... .20

Mads Nielsen: **Vær modig. En Hilsen til dansk Ungdom,** 99 Sider. Smukt Omslag. ..... .40

H. P. Hansen: **Stifinderen paa Missionsmarken.** David Livingstones Liv fortalt for Ungdommen, 239 Sider. I Omslag. ..... .60

Knud Gjørup: **Jeremias.** Drama i 4 Akter. O. Lohses Forlag. 168 Sider. Smukt indbundet ..... .80

O. Ricard: **Prædikener til Kirkeaaret.** 1. Del: Vinter og Vaar. 2. Del: Sommer og Høst. Begge Dele indb. tilsammen i solidt fort Vaxlikbind. 3.40

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
BLAIR, NEBR.

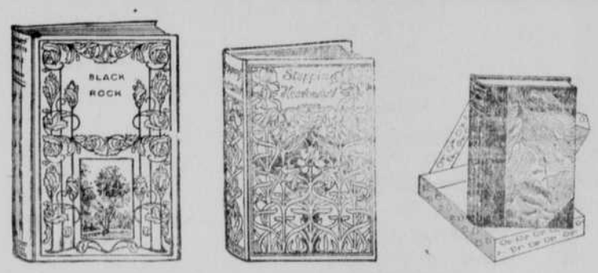

BOXED GIFT BOOKS.

In these handsome boxed gift books we carry the following titles:

Jessicas Prayer, Stepping Heavenward, The Prince of the House of David, Ten Nights in a Bar Room, In His Steps, Pilgrims Progress, Black Rock, Black Beauty, Scarlet Letter, Kept for the Masters Use, Crucifixion of Philip Strong, Paradise Lost, Sketch Book, Little Lame Prince, Laddie and Miss Tooseys Mission.

Our Price 35 Cents each, 3 for $1.00.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Børnesange for Stole og Hjem

I.

(Samlet og udgivet af en Komite).

34 udvalgte lutherske kristelige Børnesalmer og Sange — som ikke allerede findes i Sangeren. Melodier er angivet til hver Sang med Henvisning til „Sangeren" og andre let tilgængelige Melodisamlinger.

Tanken med Udgivelsen er nærmest den, at man ved Anskaffelse af et Parti af det lille og billige Hæfte kan forøge det forøvrigt betydelige Udvalg af Børnesange i „Sangeren" og ved Hjælp af de nye Sange maaske fremme Interesse for og Deltagelse i Sangen i vore Søndagsskoler. Udvalget kunde saa maaske med Tiden yderligere forøges, indtil vi engang kan faa en egen Børnesangbog.

Priser:
50 Cents per Dusin. $3.00 per Hundrede.
Netto — portofrit.

Hæftet forhandles af

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Prøve sendes frit paa Forlangende til enhver Præst eller Søndagsskoleleder.